Súd:	Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka:	16C/317/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1414218128
Dátum vydania rozhodnutia:	06. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Lucia Tóth
ECLI:	ECLI:SK:OSBA4:2017:1414218128.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Luciou Leňovou v právnej veci žalobcu: V.. F. T., N.. XX.XX.XXXX, Č. XX, A., zastúpený JUDr. Rudolfom Adamčíkom, advokátom so sídlom Liptovská 1/A, P.O.BOX 67, Bratislava, proti žalovaným: v 1. rade: V. K., N.. XX.XX.XXXX, W. S. XX, A., zastúpený advokátskou kanceláriou Cipciar & partners, s.r.o., v likvidácii, Haburská 49/F, Bratislava, IČO 36 716 669, v 2. rade: Groupama Biztosító Zrt., so sídlom Erzsébet királyné útja 1/C, 1146 Budapest, Maďarsko, konajúca prostredníctvom: Groupama poisťovňa a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, Miletičova 21, Bratislava, IČO 47 236 060, zastúpený JAVOR - TOKÁR advokátska kancelária, s.r.o., Stará Vajnorská cesta 37, Bratislava, IČO 36 264 750, o náhradu nemajetkovej ujmy 10.000,- eur takto,

r o z h o d o l :

I. Žalovaný v 1.rade a žalovaná v 2.rade sú p o v i n n í spoločne zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy 3.000,-eur v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť plniť u druhého žalovaného.

II. Súd v prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Súd p r i z n á v a žalobcovi voči žalovaným nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 24.09.2014, doručenou tunajšiemu súdu dňa 25.09.2014 domáha od žalovaných náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,- eur na tom skutkovom základe, že dňa 26.08.2012 o 03,40 hod žalovaný v 1. rade ako vodič osobného motorového vozidla zn. Š. B. Z. A.- XXXSZ na Ulici Q. Q. M. A. prešiel vozidlom z vedľajšej cesty do protismerného jazdného pruhu, nedal prednosť v jazde žalobcovi jazdiacemu na bicykli a zrazil ho, pričom žalobcovi bolo spôsobené poškodenie zdravia. Pre predmetné motorové vozidlo bolo v čase dopravnej nehody uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu u žalovaného v 2. rade. Od dopravnej nehody je žalobca konfrontovaný s bolesťami, je obmedzovaný v doterajšom spôsobe života, pričom v jej dôsledku stratil zamestnanie, ktoré vzhľadom na následky nebude môcť vykonávať. V dôsledku konania žalovaného v 1. rade došlo k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti. Ujma žalobcu spočíva najmä v tom, že žalobca sa nemôže podieľať na plnohodnotnom živte svojej rodiny vzhľadom na pohybové obmedzenia, nemôže sa plne realizovať v rámci svojej sociálnej platformy, športového vyžitia, sociálnej existencie v prostredí priateľov, známych, pričom dôsledky majú za následok aj zásadné obmedzenia v sebarealizácii v profesionálnom živote. Od dopravnej nehody žalobca pociťuje úzkosť a obavy o spôsob ďalšieho života. Počas doterajšieho života sa žalobca venoval vo voľnom čase rôznym športom, cyklistike, futbalu, basketbalu, tenisu, pri ktorých spoznal množstvo športovcov, ktorí sa stali jeho blízkymi priateľmi. Tieto aktivity už nemôže vykonávať a stráca tak pravidelný kontakt s priateľmi a v dôsledku toho zanikajú postupne tieto spoločenské väzby, čo znásobuje pocit osamelosti.

K tomu sa príležitostne pripájajú aj zlomyseľné poznámky niektorých ľudí z okolia ako napríklad „dôchodca“, „invalid“, „náš mrzáčik“ a podobne. K uvedenému sa pripája obava o stratu zamestnania pre obmedzenie pracovnej schopnosti, minimalizovanie perspektívy na nadviazanie na doterajšiu profesionálnu dráhu pedagóga, prípadne zníženie mzdy pri pracovných úľavách, a teda obavy o budúcu materiálnu existenciu.

2. Žalovaný v 1. rade navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Poukázal, že žalobcovi bolo vyplatených 8.452,50 eur titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia (ďalej v texte rozsudku aj „SSU“) a aj v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 16C/316/2014 si žalobca uplatňuje ďalšie sumy titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia. Nie sú známe z praxe rozhodnutia, aby ten, kto mal poškodené zdravie, mal nárok na náhradu podľa § 11 Občianskeho zákonníka, nároky na ochranu osobnosti sú známe, avšak na inom skutkovom základe, kedy šlo o prípady, keď sa pozostalí po usmrtenom pri dopravnej nehode domáhali náhrady nemajetkovej ujmy, avšak žalobca je osobou žijúcou. Nárok podľa § 444 Občianskeho zákonníka patrí tomu, koho zdravie bolo poškodené a má povahu nemajetkovej ujmy, lebo sťaženie spoločenského uplatnenia v rodinnom živote je nemateriálnou ujmou. Žalobcom uplatnený nárok je zhodný s nemajetkovou ujmou, ktorou sa odškodňuje SSU; tie zložky práva, ktoré žalobca uplatňuje titulom nemajetkovej ujmy cez ustanovenia ochrany osobnosti, sú zložkami priznávanými, keď sa odškodňuje SSU. Nárok na SSU má povahu špeciálnej úpravy vo vzťahu k ochrane osobnosti, nároky žalobcu sú kryté inštitútom SSU. Ustanovenia zákona 437/2004 Z. z. upravujú náhradu za dôsledky poškodenia zdravia v pracovnom, kultúrnom, súkromnom, manželskom, ale aj v politickom a športovom živote; pokrývajú teda náhradu všestranných obmedzení poškodeného v rôznych sférach jeho života. Návrh považoval za duplicitne podaný, keď je v plnom rozsahu krytý inštitútom náhrady za SSU, ktorý bol žalobcovi uhradený.

3. Žalovaný v 2. rade považoval žalobu za nedôvodnú, pričom sa pripojil k námietkam žalovaného v 1. rade. Taktiež vzniesol námietku pasívnej vecnej legitimácie, nakoľko zákon o povinnom zmluvnom poistení taxatívne vymedzuje rozsah poistenia zodpovednosti, pričom poistený má právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení. Z hľadiska taxatívneho vymedzenia poistenia zodpovednosti nie je vymenované aj riešenie zodpovednosti za nemajetkovú ujmu podľa § 11 OZ. Nároky na náhradu nemajetkovej ujmy nie sú kryté povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Pri nemajetkovej ujme nemožno vychádzať z rozsahu poistenia za škodu podľa zákona o povinnom zmluvnom poistení, pretože tento zákon odškodnenie nemajetkovej ujmy nepredpokladá pri poistenom zo zodpovednosti za škodu. Vo veci S. Súdny dvor EÚ vlastne povedal, že povinné zmluvné poistenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokryť aj náklady nemajetkovej ujmy spôsobené blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné vo veci samej. Táto podmienka náhrady nemajetkovej ujmy pri zákonnej úprave nevyplýva, a preto nie je daná povinnosť poisťovne na náhradu nemajetkovej ujmy a navyše v tomto konaní nejde o pozostalých.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, žalovaného v 1. rade ako strán sporu, výsluchom svedkov p. P. T., W.. F. T.Č., W.. Q. T. a oboznámením listinných dôkazov a to najmä: posudok o náhrade bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, ZP znalca z odboru dopravy, trestný rozkaz tunajšieho súdu 3T 138/2013 ako aj spisu tunajšieho súdu 16C/258/2014.

5. Žalobca ako strana sporu vo svojej výpovedi uviedol, že jeho zdravotný stav pred dopravnou nehodou bol dobrý, pričom pri nehode utrpel šok a psychické utrpenie, má obavy o svoj život, pretože je denne konfrontovaný s bolesťami, ťažkou ujmou na zdraví, ktorá mu bola spôsobená. Od nehody má pocit osamelosti, stratil priateľov, známych, s ktorými spolupracoval, a to v súkromnom aj v športovom živote. Ako 29 rokov pracoval ako učiteľ, učil na základnej škole, ktorá sa neskôr zlúčila s gymnáziom; mal aprobáciu telesná výchova a geografia. Prácu mal veľmi rád, aj študenti ho mali veľmi radi, ale podľa vyjadrenia lekárov a rehabilitácii, ktoré absolvoval, mu bolo povedané, že rozsah jeho zranení je taký, že už nikdy nebude môcť pracovať ako učiteľ. V čase dopravnej nehody nepracoval ako učiteľ, nakoľko v roku 2011 došlo k racionalizácii a škola bola zlúčená s inou školou, a pre neho ako učiteľa s uvedenou aprobáciou nebolo po tomto zlúčení miesto, Obrátil sa na priateľov, ktorých má na škole na A. L. M. A., konkrétne na riaditeľa, či by mu nepomohol tým, že ho buď zamestná alebo mu nájde miesto na inej škole, avšak nič z toho sa nepodarilo. V zlúčenej škole, ktorá bola na W. L. pracoval asi do októbra 2011, potom bol pol roka nezamestnaný, ale stále si hľadal prácu, nakoniec sa zamestnal v živočíšnej výrobe

na družstve podielnikov v DNV, kde pracoval aj v čase dopravnej nehody, pričom mal uzavretú pracovnú zmluvu na dobu určitú do 31.12.2012. Do práce musel chodievať veľmi skoro, z finančných dôvodov nechcel chodievať autom, a preto chodieval na bicykli, jedna cesta bola dlhá 10 km, čiže denne urobil 20 km, urobil 115 - 120 ciest; niekedy šiel do práce aj poobede, tak to bolo aj 40 km denne, celkovo mohol najazdiť 2000 km. Každá cesta bola bezproblémová, až dňa 26.09.2012 došlo k dopravnej nehode s ťažkými následkami pre žalobcu. Najskôr bol hospitalizovaný v nemocnici na Kramároch, po prepustení absolvoval rehabilitácie, stále mal bolesti chrbta, preto navštívil ortopedickotraumatologickú kliniku v Ružinove, kde zistili, že má väčší rozsah fraktúr chrbtice, opäť absolvoval vyšetrenia, rehabilitačné cvičenia, k zlepšeniu ale neprichádzalo, v marci 2013 absolvoval liečenie v Kováčovej, ani po tomto neprišlo k zlepšeniu. Bol 12 mesiacov PN, na Silvestra 2012 mu volali z družstva podielnikov, že mu chceli predĺžiť pracovnú zmluvu, ale keďže bol PN nemohli to urobiť. Neskôr nastúpil ako nočný strážnik do jednej firmy v Bratislave, kde pracoval od februára 2014 do januára 2015, pričom musel odísť zo zdravotných dôvodov, pretože tam boli 12 hodinové zmeny, aj nočné. Od februára 2015 pracuje na Miestnom úrade Dúbravka ako informátor. Dopravnou nehodou boli porušené zložky jeho osobnosti a to pracovná oblasť, pretože nemôže pracovať s ľuďmi, stratil kolegov, priateľov, nemôže vykonávať žiadnu fyzickú prácu, pri každom predklone má problémy, takže ani doma nemôže umývať riady, vysávať. Mal minimálnu šancu sa zamestnať, a preto je rád, že má aspoň takúto prácu, aj keď je to iná práca, na akú bol zvyknutý. Stretáva sa s necitlivým prístupom ľudí, napr. nástup do MHD mu trvá dlhšie, a takom prípade majú ľudia necitlivé poznámky, že má radšej sedieť doma, keď je invalid. Manželka a deti stáli pri ňom, vo všetkom mu pomáhali. Manželka mu pomáhala so všetkými úkonmi, ktoré nezvládal sám, t.j. hygiena, chôdza, mobilita a pod. S manželkou si mysleli, že po rehabilitáciách príde k zlepšeniu, čo sa však nestalo a v rodine došlo k zlomu po návrate z liečenia v Kováčovej, keď všetci dúfali v zlepšenie jeho zdravotného stavu. V Kováčovej absolvoval 90 procedúr, pričom v prepúšťacej správe bolo konštatované, že zdravotný stav sa zlepšil minimálne. Po návrate domov rodina videla, že po zdravotnej a aj po psychickej stránke je na tom horšie, keďže sa mu zdravotný stav nezlepšil, Rodina bola plná očakávania, že sa jeho stav zlepší, opak bol pravdou. V tom čase v spoločnej domácnosti býval s manželkou a aj dcérou a synom. Začalo dochádzať k miernejším a potom väčším konfliktom s manželkou a aj dcérou, žalobca je ostrejší, podráždený, neadekvátne reaguje, čo predtým u neho nebolo. Uvedené nakoniec vyústilo do toho, že manželka sa odsťahovala do vedľajšej izby, intímny život je narušený a dozvedel sa, že manželka dokonca uvažuje o rozvode, čo by bolo pre neho veľmi nepríjemné. Situácia v rodine a vzťah k manželke, mala vplyv aj na vzťahy v bližšej rodine z manželkinej strany; švagor (manželkin brat) so švagrinou často chodievali k nim na návštevu do Bratislavy, dlhé roky si dobre rozumeli, neboli prakticky žiadne problémy. Po tom, čo sa správanie žalobcu po návrate z Kováčovej zmenilo boli švagrovci u nich a keď videli ako žalobca komunikuje s manželkou, švagor mu dohováral a povedal, že toto počúvať nebude a nebude tolerovať žalobcovo správanie k jeho setre, teda žalobcovej manželke, odvtedy švagrovci v Bratislave neboli, ale bol žalobca s manželkou u nich, keďže manželkina matka ťažko ochorela, chodili tam takmer každý týždeň až do decembra 2014, kedy svokra zomrela. Tento stav trvá naďalej, žalobca sa nestýka so švagrom a švagrinou. Suma 10.000,- eur by aspoň trochu kompenzovala to, že už nemôže robiť učiteľa, taktiež to, že bude mať problémy do konca života. V minulosti robil šport, venoval sa kultúre, po nehode všetko padlo, na synovej svadbe len sedel, čakal kedy sa to skončí, dokonca si ani nezatancoval s nevestou, Mrzí ho, že problémy, ktoré majú s manželkou vidia aj ich deti, syn síce s nimi nebýva, ale chodieva na návštevy, býva s nimi plnoletá dcéra, tieto problémy vidí, čo nie je dobré ani pre ňu.

6. Žalovaný v 1. rade ako strana sporu vo svojej výpovedi uviedol, že je vodič z povolania, žalobca dostal viac ako 17.000,- eur od poisťovne, takže si myslí, že aj tento nárok má zaplatený. Po dopravnej nehode žalobcu nekontaktoval, ani žalobca jeho, takže nemá žiadnu vedomosť o zdravotnom stave žalobcu, vie o tom len od vyšetrovateľa a poisťovne. Je mu to ľúto, ale sumu, ktorú žalobca žiada zaplatiť nemá z čoho zaplatiť, poberá úplný invalidný dôchodok 220,- eur, nikde nepracuje, pracuje len manželka, ktorá má príjem. Je spoluvlastníkom 3 - izbového bytu a motorového vozidla Š. B. r. v. 2003, ktoré má s manželkou v BSM. V byte s ním a manželkou býva aj plnoletý syn, ktorý je momentálne nezamestnaný, pričom žalovaný v 1. rade nevie, či je syn evidovaný ako uchádzač o zamestnanie.

7. Svedkyňa P. T., manželka žalobcu, vo svojej výpovedi uviedla, že keď mal manžel úraz o štvrtej ráno, rýchlo bežali do nemocnice. Keď sa manžel vrátil z nemocnice, musela sa o neho starať, pomáhať mu, sám si nevedel sadnúť, musela ho chytiť za ruky a tak sa posadil, keď bol doma sám, dal si na radiátor lano z auta, pomocou ktorého sa vedel posadiť. Ako rodina ho prehovárali na kúpeľnú liečbu, mysleli si, že keď pôjde do Kováčovej, jeho stav sa zlepší, dúfali v to. Bohužiaľ stav manžela sa nezlepšil,

ešte aj po psychickej stránke začal upadať. Pred úrazom, keď ešte učil na gymnáziu, pohyboval sa vo svete mladých ľudí, volali ho na stužkové, na zápasy. Teraz, keď ho zavolajú odmietne, necíti sa dobre, nevydrží dlho sedieť. Ako koníček mal manžel rybárčenie, to tiež skončilo, ide maximálne tak raz - dvakrát do roka. Raz do roka chodievali na výlov rýb, ale ani to už nemôže, keďže nemôže zdvíhať ťažké kade. Nevolajú ho ani na rybárske kontroly, týmto všetkým sa strácajú jeho spoločenské kontakty. Syn sa ženil, okrem rodičovského tanca celú svadbu presedeli, netancovali. Pred nehodou manžel vedel doma všetko opraviť sám, teraz už nezvláda nič, psychicky to ťažko znáša. Celkovo sa vzťahy v rodine zhoršili, chodili dlhé roky na Vianoce k mame, ale keďže stále bolo treba niečo okolo domu spraviť, čo manžel už nezvládal, prestali tam chodiť. S manželom bývajú v oddelených izbách kvôli tomu, že on sa v noci veľakrát kvôli bolestiam prehadzuje, ona sa potrebuje vyspať. Manžel je popudlivý, stačí jedno slovo, či už mu niečo povie dcéra, alebo iný člen rodiny, rýchlo vybuchne. Pred nehodou žili dosť aktívne, hlavne čo sa týka divadla, kam chodili často, najmä na muzikály. Manžel má príbuzných v Pezinku, sú taká veselá rodina, čiže často chodievali na rodinné oslavy narodenín. Teraz, keď ho bratranec volal na sedemdesiatku, manžel odmietol, keďže sa necíti dobre. Každoročne chodievali ako rodina na dovolenky do Chorvátska, dokonca deti, hoci chodili už na vysokú školu, s nimi na tieto dovolenky chodievali. Cestovali tam autom, šoféroval manžel, čo teraz neprichádza do úvahy. Prehovárali ho, aby šli na dovolenku letecky, čo tiež odmietol, nevydrží dlho sedieť na letiskách. Ona bola tohto roku s dcérou na dovolenke, deti ju brávajú aj do divadla, ale niekedy aj omietne, keďže jej je nepríjemné, že manžel sedí doma sám. Manžel mal priateľov hlavne zo školy, veľa detí športovalo, chodievali na lyžiarske zájazdy, aj vlastné deti priviedol k športu, a tak sa stretávali celé rodiny napr. na tenisových stretnutiach; keď manžel prestal športovať, tieto stretnutia prestali. Manžel mal aj dlhoročného kamaráta, ktorý mal lahôdky, kde mu manžel niekedy vypomáhal, vtedy si aj posedeli, porozprávali sa. Manžel trpí tým, že v domácnosti nemôže nič spraviť. Pokiaľ sa s ľuďmi nestretávate, priateľstvá upadajú. S bratom svedkyne p. Q. Š. si manžel veľmi dobre rozumel, brat je manuálne veľmi zručný, vie porobiť veľa vecí okolo domu, zaučil manžela do klampiarstva, a potom spolu chodievali cez prázdniny na rôzne susedské vypomáhanie, zvykli si aj posedieť večer, manžel mal na dedine veľa známych, ľudia ho mali radi. Pokiaľ teraz brat potrebuje s niečím pomôcť, niekedy manžela podpichne slovne, tento je podráždený, hneď vybuchne a tak vznikajú konflikty. Radšej tam ani nechodia, aby sa nevyostrovali vzťahy v rodine. Manžel bol učiteľ, nemohol si dovoliť mať nejakú výbušnú povahu. Pred nehodou bol doslovne kľudný, skôr je výbušný typ svedkyňa, on pri konflikte radšej odišiel do spálne a po 10 minútach vyšiel pokojne, akoby sa nič nebolo stalo. Rovnako na deti bola ona tá prísnejšia. Manžel bol veselý a zábavný človek. V škole mával aj dve triedy, čo sa čudovali, ako to môže s tými deťmi zvládnuť. Deti ho mali radi, keď sa dozvedeli jeho bývalí študenti čo sa mu stalo, začali ho navštevovať doma, aj ho volávali, aby si išiel s nimi niekam sadnúť, čo však manžel odmietol; tieto návštevy tiež postupom času ustali.

8. Svedok F.Š. T., syn žalobcu, ako svedok vo svojej výpovedi uviedol, že po nehode boli všetci veľmi šťastní, otec sa v podstate druhýkrát narodil, dúfali, že jeho zdravotný stav sa zlepší, zdravotné následky tam boli, otec nebol tak samostatný, väčšinu PN trávil doma. Dosť si sľubovali od kúpeľnej liečby, že nastane nejaký progres, že otec sa priblíži k fungovaniu pred nehodou. Do práce vtedy dochádzal pomaly každý deň na bicykli, žil športovým životom. Po PN bol pod liekmi, mal bolesti, s ľuďmi sa nestretával, ani šport neprichádzal do úvahy. Po Kováčovej nastalo sklamanie, otec býva podráždený, na banality reaguje zvýšeným hlasom. Svedok od leta 2014 nebýva s rodičmi, býva s manželkou v Dúbravke. Na svadbe otca viac menej presvedčili, aby „odkráčal“ rodičovský tanec, s nevestou ani netancoval, celú svadbu presedel, svedkova manželka následne musela svojej rodine vysvetľovať, čo sa vlastne otcovi stalo, lebo boli otázky, či nesúhlasil so svadbou. Otec ich veľmi často v terajšom byte nenavštevuje, odkedy tam bývajú, jeho návštevy možno spočítať na prstoch dvoch rúk. Oni sa snažia navštevovať rodičov, niekedy tam idú na nedeľný obed, ale zvykne tam byť taká napätá atmosféra. Niekedy sa otec bez slova dvihne od stola a odíde, čo vysvetľuje, tým že má bolesti. Byt, kde teraz svedok býva s manželkou prerábali, pričom uvažovali aj o tom, že počas rekonštrukcie by bývali u svedkových rodičov, avšak nakoniec sa rozhodli radšej bývať na stavenisku, ale v kľude. Tiež do jeho starej detskej izby sa presťahovala mama, čiže aj v tomto bol problém. Rekonštrukciu robili svojpomocne, pomáhala manželkina rodina, svokor chcel, aby aj otec sa prišiel pozrieť ako rekonštrukcia pokračuje, otec prišiel raz, dvakrát, ale svedok na ňom videl, že mu to je nepríjemné. Otec bol manuálne zručný, aj keď chodievali k babke, spolu so strýkom vykonávali rozličné práce okolo domu, na záhrade. Teraz, keď tam prídeme, otec nemôže nič robiť, len sedí a pozerá ako ostatní pracujú, čo mu je nepríjemné, rovnaká situácia bola aj keď prišiel pozrieť ako prebieha rekonštrukcia bytu. Otec mal dobré vzťahy so svedkovým strýkom, teda so švagrom, ďalej do jeho okruhu priateľov a známych patrili najmä kolegovia z práce, zo školy, ale aj bývalí žiaci, ktorých doviedol k maturite, pričom predtým sa stretávali aj na pomaturitných

stretnutiach, ale týmto stretnutiam sa otec teraz vyhýba, keďže neobsedí celý večer. Počas práce na družstve stretávanie sa s bývalými žiakmi záviselo to v podstate od toho, či sa žiaci dali dokopy a či v tom časovom období ho zavolali na pomaturitné stretnutie, pokiaľ otec nemal napr. prácu, tak nemal problém sa takéhoto stretnutia zúčastniť. Jeho bývalí žiaci chodievali aj k nim domov, ale tým, že otec nechodieva na ich stretnutia, tak aj záujem z ich strany upadá. Otec mal známych aj z rybárskej stráže, chodili na rôzne výlovy, ale keďže fyzicky otec už nemôže pomáhať, ani tam ho už nevolajú. Dobrý vzťah mal otec aj so strýkovými deťmi, tieto chodia na základnú školu, otec sa s nimi hrával. S manželkou tiež uvažujú o dieťatku, nevie si predstaviť, aký vzťah bude mať otec so svojim vnúčaťom, keď sa nemôže ani poriadne zohnúť, určite to bude úplne iné, ako by to bolo pred nehodou. Bezprostredne pred dopravnou nehodou otec pracoval na družstve v Záhorskej, jednalo sa o prácu v živočíšnej výrobe, otec pracoval manuálne, čiže aj toto padlo. Prácu si otec obľúbil, keď prišli k nim na návštevu, rozprával im rozličné zážitky, zvieratá mal rád. Otec bol pred dopravnou nehodou spoločenský a komunikatívny, vychádzali spolu dobre, chodievali aj športovať, keď stratil prácu v škole bol viac nervózny, ale keď začal pracovať v družstve zase sa jeho správanie upravilo. Tým, že otec má stále bolesti, ťažko príde na nové myšlienky a zrelaxuje. Minule ho volali do divadla, čo odmietol, človek nevie ako dlho bude trvať jedno dejstvo, predpokladám, že sa nechcel uprostred predstavenia zdvihnúť s tým, že sa musí ísť poprechádzať.

9. Svedkyňa Q. T., dcéra žalobcu ako svedkyňa uviedla, že prvotne po dopravnej nehode to bol šok, keď sa o tom dozvedeli, ale boli radi, že otec prežil. Veľké nádeje vkladali do liečenia v Kováčovej, ktoré absolvoval otec nasledujúce leto po dopravnej nehode. Uvedené liečenie však nemalo žiaden prínos a tu asi nastal ten zlomový moment, kde sa otcova psychika ako aj nálada v rámci rodiny zlomila. Otec ako bývalý učiteľ telesnej výchovy a geografie ich aj s bratom viedol k športu, ona hrávala basketbal, brat hrával futbal, pričom po dopravnej nehode u otca u akýkoľvek šport neprichádza do úvahy. Otec sa stretával s rodinou, s kamarátmi, s kolegami, v rámci voľného času hrával tenis, chodieval na lyžiarske zájazdy zo školy, ako aj na rôzne športové sústredenia. Celkovo žil s deťmi v rámci športových aktivít. Ako člen rybárskej stráže chodieval na kontroly, na každoročné výlovy, keďže však nemôže dvíhať ťažké bremená, týchto aktivít sa už nezúčastňuje. Boli zasiahnuté všetky spektrá jeho života, napr. aj drobné opravy v domácnosti vždy riešil otec, teraz to robím ja s mamou, prípadne voláme odborníka. Môj vzťah s otcom sa zmenil, veľmi podráždene reaguje na rôzne podnety, čo predtým nebol problém, napr. keď pozeral televíziu a mama mu prešla popred obrazovku, oboril sa na ňu a keď som sa jej chcela zastať, odvrkol aj mne, bolo to nepríjemné. Viem, že ho to mrzí. V minulosti bola mama skôr tá prísnejšia, teraz sa to vymenilo. Keďže som chodila na rovnakú školu, kde otec učil, poznala som sa s jeho žiakmi, medzi ktorými bol obľúbený. Zvykli sme s rodičmi a s bratom chodievať na rodinné dovolenky do Chorvátska, pričom otec sníval o tom, že raz, keď už s bratom budeme samostatní, pôjdu na dovolenku niekam kde bude môcť šnorchlovať a pozorovať koralové útesy, toto teraz už neprichádza do úvahy. Svedkyňa zvykne chodievať na dovolenku s kamarátkou, tohto roku išla s nimi aj mama, volali aj otca, čo odmietol, keďže na letisku musíte byť aspoň dve hodiny pred odletom, následne určitý čas trvá aj let a to isté aj na spiatočnej ceste, to by otec nevydržal. Leteli na Cyprus z viedenského letiska, kam sa z Bratislavy prepravili autobusom, pričom táto cesta trvá cca 30 min. až hodinu. Následne čakali asi dve hodiny na letisku, čo je dosť vyčerpávajúce aj pre zdravého človeka. Samotný let trval tri hodiny, a teda toto celé dokopy je pre otca zo zdravotného hľadiska neakceptovateľné. Po návrate z dovolenky sa pred ním ani nechceme rozprávať o spoločných zážitkoch, je nám to nepríjemné, že my sme na dovolenke a on sedí doma sám. S tým súvisí aj to, keď ho napríklad voláme do divadla alebo na prechádzku, toto odmieta, v podstate každá aktivita, ktorá je spojená s dlhším sedením alebo státím je preňho bolestivá. Naposledy sa otec zúčastnil na bratovej svadbe, kde síce ostal až dokonca, ale videla na ňom, že je to pre neho skôr utrpenie, že iba čaká, kedy sa to celé skončí. Myslím, že si zatancoval len rodičovský tanec, zvyšok večera presedel, čo vyvolalo určité otázky, keďže najbližšia rodina sa zvykne na svadbách baviť najviac.

10. Trestným rozkazom tunajšieho súdu č. k. 3T/138/2013 - 235 zo dňa 04.10.2013, právoplatným dňa 04.12.2013, bol žalovaný v 1. rade ako obvinený uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 26.09.2012 o 03:40 hod viedol ako vodič motorové vozidlo zn. Š.K. B. Z. A. XXXSZ, po Ulici Q. Q., po ceste označenej ako vedľajšia a pri vzjade do križovatky s hlavnou cestou č. II/505 prešiel s vozidlom do protismerného jazdného pruhu, čím porušil § 9 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, nevenoval dostatočnú pozornosť sledovaniu situácie na ceste, čím poručil § 4 ods. 1 písm. c) zák. č. 8/2009 Z. z., v dôsledku čoho nespozoroval cyklistu poškodeného V.. F. T., ktorý jazdil po ceste č. II/505 v smere od Dúbravky a odbočoval doľava a obvinený nedal poškodenému prednosť v jazde, čím porušil § 20 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z. z. v dôsledku čoho došlo ku kolízii oboch, pri ktorej poškodený V.. F. T.Č. utrpel zlomeninu

rebier vľavo II. - VI., pohmoždenie lopatky, pohmoždenie chrbtice v hrudnej časti, zlomeninu stavca L1, zlomeninu VIII. - XII. rebra vpravo, zlomeninu priečnych výbežkov stavcov L1 - vľavo, v súvislosti s ktorými zraneniami bol poškodený práceneschopný ešte dňa 22.05.2013 a liečba trvala ešte dňa 13.09.2013.

11. Z posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 12.02.2014 súd zistil, že bodové hodnotenie bolestného žalobcu je 395 bodov a to za položky:
81c - 60bodov,
103c - 20 bodov,
106c - 60 bodov,
107a - 100 bodov,
133a - 40 bodov,
113a - 40 bodov.
Bodové hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia žalobcu bolo stanovené v hodnote 390 bodov, a to podľa položky 304c - Obmedzenie hybnosti chrbtice poúraz. stredne ťažké.

12. Žalovaný v 2. rade priznal žalobcovi náhradu bolestného v sume 5.796,- eur, a to 360 bodov x hodnota bodu 16,10 eur (nepriznané položky 103c, 133a a súčasne položka 107a navýšená na 125 bodov), náhrada za SSU bola priznaná vo výške 6.279,- eur, a to 390 bodov x hodnota bodu 16,10 eur. Súčasne však žalovaný v 2. rade pre spoluzavinenie poškodeného pristúpil ku kráteniu poistného plnenia o 30 %. Žalobca si nárok na sumu vykonaného krátenia uplatňuje (okrem iného) v súdom konaní vedenom na tunajšom súde pod zn. zn. 16C/316/2014.

13. Zo znaleckého posudku č. 1/2013 vypracovaného J.. Q. K. v trestnom konaní, vyplýva, že technika jazdy vodiča osobného motorového vozidla Škoda Superb nebola z technického hľadiska správna, nesprávnym prvkom v technike jazdy vodička bolo nedostatočné sa venovanie sa riadeniu vozidla Škoda vodičom. Ďalším nesprávnym prvkom v technike jazdy vodiča bol nesprávny spôsob jazdy, keď vodič vozidla odbočoval doľava spôsobom, počas ktorého sa vozidlo Škoda dostalo do protismerného jazdného pruhu vozovky. Pri hodnotení z technického hľadiska techniky jazdy vodiča vozidla Škoda boli vzaté do úvahy aj výhľadové pomery vodiča Škoda na bicykel v mieste dopravnej nehody. Technika jazdy cyklistu pred stretom bola z technického hľadiska správna. Počas jazdy nemal cyklista na hlave ochrannú prilbu. Príčinou dopravnej nehody bola z technického hľadiska nesprávna technika jazdy vodiča vozidla Škoda

14. Podľa § 11 OZ, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.
Podľa § 13 ods. 1 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.
Podľa § 13 ods. 2 OZ, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.
Podľa § 13 ods. 3 OZ, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.
Podľa čl. 16 ods. 1 Ústavy SR, nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia je zaručená. Obmedzená môže byť len v prípadoch ustanovených zákonom.
Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.
Podľa § 427 ods. 1 OZ, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.
Podľa § 428 OZ, svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.
Podľa § 444 OZ, pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.
Podľa § 1 zák. č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení

neskorších predpisov v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „zák. o náhrade za bolesť“), tento zákon ustanovuje
a) podmienky priznania a poskytovania náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia,
b) vydávanie lekárskeho posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia (ďalej len "lekársky posudok") a jeho náležitosti,
c) zásady na hodnotenie bolesti a zásady na hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia.
Podľa § 2 ods. 1 zák. o náhrade za bolesť, bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov.
Podľa § 2 ods. 2 zák. o náhrade za bolesť, sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh (ďalej len "následok").
Podľa § 3 ods. 1 zák. o náhrade za bolesť, náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov.
Podľa § 4 ods. 1 zák. o náhrade za bolesť, náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti.
Podľa § Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov(ďalej v texte rozsudku len zák. č. 381/2001 Z. z.), poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.
Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 381/2001 Z. z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu
a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,
b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci,
c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie.
d) ušlého zisku.

15. Podľa rozsudku SD EÚ C 22/2012 zo dňa 24.10.2013 vo veci Haasova súdny dvor rozhodol tak, že článok 3 ods. 1 smernice Rady 72/166/EHS z 24. apríla 1972 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovými vozidlami a kontroly plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti, článok 1 ods. 1 a 2 druhej smernice Rady 84/5/EHS z 30. decembra 1983 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2005/14/ES z 11. mája 2005, a článok 1 prvý odsek tretej smernice Rady 90/232/EHS zo 14. mája 1990 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel sa majú vykladať v tom zmysle, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej.

16. Hmotnoprávne podmienky pre vznik občianskoprávnych sankcií za nemajetkovú ujmu spôsobenú neoprávneným zásahom do osobnosti fyzickej osoby podľa § 13 Občianskeho zákonníka sú:
a) existencia zásahu, ktorý je objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúcu v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby,
b) neoprávnenosť (protiprávnosť) tohto zásahu,
c) existencia príčinnej súvislosti medzi a) a b).

17. Ustanovenia § 11 až § 16 OZ predstavujú všeobecnú občianskoprávnu úpravu ochrany osobnosti, od vymedzenia všeobecného osobnostného práva fyzickej osoby demonštratívnym výpočtom čiastkových osobnostných práv, cez stanovenie ich obmedzení až po výpočet prostriedkov ochrany osobnosti pre prípad neoprávnených zásahov objektívne spôsobilých tieto práva ohroziť resp. porušiť. Základnou

hmotnoprávnou podmienkou pre vznik sankcií za neoprávnené zásahy dotýkajúce sa jednotlivých konkrétnych hodnôt osobnosti (§ 13 OZ) je objektívna spôsobilosť týchto neoprávnených zásahov narušiť integritu osobnosti.

18. Prvotne sa konajúci súd zaoberal vznesenou námietkou žalovaných, že nároky uplatnené v tomto konaní boli už odškodnené poskytnutím náhrady titulom bolestného a náhrady za SSU, s ktorou sa konajúci súd nestotožňuje, nakoľko z predloženého znaleckého posudku vyplýva, že pokiaľ bolo žalobcovi poskytnuté finančné plnenie titulom bolestného, boli brané do úvahy fyzické (telesné) poškodenia zdravia žalobcu a rovnako inštitút bolestného predstavuje náhradu za vytrpené bolesti pri vzniknutom poškodení zdravia, nenahrádza zásahy do ochrany osobnosti vzniknuté v inej sfére (napr. v súkromnom živote poškodeného).

19. Pokiaľ bolo žalobcovi poskytnuté finančné plnenie titulom SSU, konajúci súd poukazuje na závery vyslovené v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/65/2013 zo dňa 28.05.2014, podľa ktorého zmyslom náhrady za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia je poskytnúť peňažnú náhradu za ujmu spôsobenú zásahom do telesnej integrity fyzickej osoby. Z nich, ani zo zásad na hodnotenie bolesti (§ 9 zákona č. 437/2004 Z. z.), zásad na hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia (§ 10 zákona č. 437/2004 Z. z.), ale ani zo sadzieb bodového ohodnotenia (príloha 1. zákona č. 437/2004 Z. z.) nie je možné vyvodiť, že by sa náhrada za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia poskytovali za ujmu, ktorá premieta do psychickej sféry fyzickej osoby a do jej postavenia v spoločnosti.

20. Zmyslom náhrady ujmy vzniknutej ako priamy dôsledok do telesnej (fyzickej) integrity fyzickej osoby (§ 444 O.z.) je pokúsiť sa poskytnúť relutárnu náhradu za ujmu spôsobenú poškodením zdravia, jeho liečenia alebo odstraňovania jeho následkov (bolestné), resp. za ujmu na zdraví, ktorá má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, pre uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo pre plnenie jeho spoločenských úloh (sťaženie spoločenského uplatnenia).

21. Súčasne v prípade zásahu do osobnostných práv je výška náhrady nemajetkovej ujmy výslovne na uvážení súdu, jedná sa o otázku právnu, pričom pokiaľ by sa súd stotožnil s námietkou, že zásahy do osobnosti žalobcu boli nahradené v rámci odškodnenia SSU, potom konkrétny lekár pri vypracovaní posudku by mal vyjadriť mieru zásahov do osobnostnej sféry poškodeného a súčasne ustanoviť výšku ujmy v podobe bodového ohodnotenia, ktorú tým poškodený utrpel, čo však z predloženého znaleckého posudku nevyplýva. Konajúci súd tak dospel k záveru, že v prejednávanej veci rovnaký skutkový dej zakladá nárok na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobnej žalobcovi na jeho osobnostných právach.

22. K námietke nedostatku pasívnej vecnej legitimácie žalovaného v 2. rade súd prvotne uvádza, že je mu zrejmé, že uvedená otázka je stále v aplikačnej praxi riešená odlišne, keď nemožno dospieť k jednoznačnému úsudku o ustálenej judikatúre, čo dokazujú aj rôzne rozhodnutia predložené stranami sporu v prejednávanej veci, avšak konajúci súd dospel k záveru, že je daná pasívna vecná legitimácia žalovaného v 2. rade, a to aj s ohľadom na recentné závery Ústavného súdu SR v uznesení sp. zn. I. ÚS 474/2016 zo dňa 17.08.2016 v spojení s rozsudkom SDEU vo veci S..

23. Z judikatúry Európskeho súdneho dvora vyplýva, že členské štáty musia pri výkone svojich právomocí v tejto oblasti rešpektovať právo Únie a že vnútroštátne ustanovenia, ktoré upravujú náhradu škody pri dopravných nehodách spôsobených prevádzkou motorových vozidiel, nemôžu odňať smernici jej potrebný účinok (rozsudok ESD z 9. júna 2011 vo veci C-409 2009). Z bodu 55 označeného rozsudku SD vo veci S. vyplýva, že pojem škody treba vykladať extenzívne v tom zmysle, že tento pojem zahŕňa aj náhradu nemajetkovej ujmy z titulu občianskoprávnej zodpovednosti za zásah do osobnostných práv pozostalých, spočívajúci v zásahu do práva na súkromný a rodinný život spôsobený usmrtením blízkej osoby pri prevádzke dopravných prostriedkov. V danom bode SD nehovorí o samostatnom, od pojmu škoda oddelenom pojme nemajetkovej ujmy, ale hovorí o „škode z dôvodu nemajetkovej ujmy“. Z tohto slovného spojenia je zrejmé, že aj v prípade nemajetkovej ujmy ide o škodu, za ktorú v zmysle § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka zodpovedá žalovaný v 1. rade, a teda je splnená podmienka v zmysle záverov súdneho dvora, že náhrada škody spadá do rozsahu krytia povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku.

24. Pokiaľ by súd prijal závery žalovaného v 2. rade ich akceptáciou by nastala situácia, kedy výklad súdneho dvora podaný vo veci S. by vobec nebol potrebný, bol by bezpredmetný a nadbytočný, keďže by bolo postačujúce vychádzať (aj súdu prejudiciálnu otázku postupujúcemu) z gramatického obsahu § 4 ods. 2 zák. o povinnom zmluvnom poistení za škodu.

25. Vetu za čiarkou vo výroku rozsudku ESD vo veci S., ktorá stanovuje podmienku, za ktorej je náhrada nemajetkovej ujmy predmetom krytia z povinného poistenia „...ak vnútroštátne právo uplatniteľné vo veci samej upravuje jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu," neznamená, že ustanovenia § 11 a 13 slovenského Občianskeho zákonníka sú týmto požadovaným vnútroštátnym právom uplatňovaným na základe zodpovednosti za škodu, skonštatoval ESD v hode 56 rozsudku vo veci S.. Za rozhodujúci pre uvedené konštatovanie považoval podľa

26. Vo svetle uvedeného (eurokonformného) výkladu ustanovenia § 4 ods. 2 zákona o povinnom zmluvnom poistení potom platí, že náhrada škody z dôvodu nemajetkovej ujmy spadá do rozsahu krytia povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku, a preto je poistiteľ zodpovednosti za škodu pasívne vecne legitimovaným subjektom, ktorému na základe § 15 ods. 1 veta prvá zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení vznikla povinnosť uhradiť škodu žalobcovi.

27. Pokiaľ bola v konaní vznesená námietka, že rozsudok S. sa vzťahoval na právo pozostalých osôb po obetiach dopravných nehôd, tento element nemá vplyv na závery uvedené vyššie, a to použitím logického argumentu od väčšieho k menšiemu (argument a maiori ad minus), v zmysle ktorého pokiaľ sa pozostalé osoby poškodeného môžu domáhať náhrady nemajetkovej ujmy z titulu zásahu do ochrany osobnosti, tým skôr sa môže tejto náhrady domáhať samotná poškodená osoba.

28. Za nemajetkovú ujmu možno vo všeobecnom chápaní považovať akúkoľvek ujmu, ktorá pre poškodeného neznamená priamu stratu na majetku, čiže nie je vyjadriteľná v peniazoch. Postihuje teda inú ako majetkovú sféru osobnosti, sféru osobnostnú, ku ktorej nepochybne patrí aj citová (emocionálna) ujma. Ujma môže spôsobiť v niektorých prípadoch aj psychiatrické problémy a závažne sťažiť pracovný život poškodeného. Sprevádza ju stres, frustrácia, úzkosť, trauma. Hlavnou úlohou takejto ujmy je predovšetkým zmierniť, zoslabiť následky neoprávneného zásahu do práv fyzickej osoby.

29. Existenciu protiprávneho zásahu do osobnostných práv žalobcu súd zistil v dopravnej nehode, za ktorú zodpovedá žalovaný v 1. rade, pričom protiprávnosť tohto zásahu bola potvrdená naviac v trestnom konaní, pričom trestné právo je považované za prostriedok právnej ochrany ultima ratio, teda do osobnosti žalobcu bolo zasiahnuté v dôsledku trestného činu. Kauzálny nexus súd mal za preukázaný, a to na základe výpovedí svedkov, ktorí zhodne vypovedali o skutočnostiach súkromného a rodinného života žalobcu pred dopravnou nehodou a po dopravnej nehode, pričom práve v dôsledku uvedenej dopravnej nehody došlo u žalobcu k tvrdeným zásahom do jeho osobnostných práv.

30. V prejednávanej veci súd ustálil ujmu do osobnostných práv žalobcu v jeho súkromnom a rodinnom živote, keď z výpovede žalobcu ako aj výpovedí svedkov mal za preukázané, že u žalobcu nastal nepriaznivý zásah do súkromného a rodinného života, keď v dôsledku poškodenia zdravia spôsobenému mu pri dopravnej nehode v rodinnom živote začali vznikať nezhody (hádky s manželkou, deťmi), je vylúčený zo spoločných aktivít s rodinou, nemôže sa plnohodnotne podieľať na rodinnom živote, manželka sa odsťahovala zo spoločnej spálne, čo predstavuje nepochybný zásah do rodinnej a možno konštatovať až intímnej sféry života žalobcu.

31. Ďalší nepriaznivý zásah do súkromného života žalobcu súd ustálil v zániku kamarátstiev žalobcu a zvýšeniu sociálnej izolácie žalobcu, ktorý bol pred dopravnou nehodou spoločensky aktívnym človekom s množstvom koníčkov, či už športových alebo v súvislosti s aktívnym trávením voľného času (rybárstvo, návštevy divadiel), ktoré v dôsledku nepriaznivého stavu žalobcu nemôže ďalej vykonávať, čo má negatívny vplyv na jeho psychické rozpoloženie, je podráždený, nakoľko zo spoločensky aktívneho človeka sa stal osobou, ktorá žije v izolácii, čo u neho vyvoláva pocity osamelosti. Súd však nepovažoval za v danej veci relevantné tvrdenia o vzniku ujmy vo vzťahoch pracovných, a to strata zamestnania a nemožnosť zamestnania sa ako učiteľ, keď prvotne súd uvádza, že v čase dopravnej nehody žalobca ako učiteľ už nepracoval a súčasne nemožnosť uplatnenia sa žalobcu v pracovnom živote bola hradená v rámci SSU.

32. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch (t.j. materiálnej satisfakcie) je - vždy - v závislosti na individuálnych okolnostiach daného prípadu - existencia závažnej ujmy. Za závažnú ujmu treba považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky považuje za ujmu značnú. Pritom však nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase (v tej istej situácii, prípadne spoločenskom postavení a pod.) vnímala aj každá iná fyzická osoba.

33. Nemajetkovou ujmou sa bezprostredne nepremieta do fyzickej integrity ani do majetkovej sféry fyzickej osoby. Zmyslom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle ustanovenia § 13 ods. 2 O.z. je dosiahnuť vyváženosť miery ujmy na hodnotách ľudskej osobnosti s konkrétnym finančným vyjadrením náhrady takej nemajetkovej ujmy a s prihliadnutím na všetky okolnosti konkrétneho prípadne optimálne, a tým účinne vyvrátiť a zmierniť nepriaznivý následok neoprávneného zásahu a poskytnúť čo najúplnejšiu a najúčinnejšiu občianskoprávnu ochranu osobnosti fyzickej osoby.

34. Pre určenie výšky primeraného zadosťučinenia v peniazoch sú stanovené dve kritéria, z ktorých súd musí vychádzať, a to sú závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo. Podľa názoru súdu v danom prípade jednoznačne došlo dopravnou nehodou k zásahu do osobnostného práva žalobcu na ochranu súkromného a rodinného života pričom následky súvisia nielen s tým, že určité obdobie sa život rodiny, jej správanie a chod domácnosti zmenil, žalobca je ochudobnený o spoločenský život, ktorým žil pred dopravnou nehodou, zároveň treba prihliadnuť aj na citovú ujmu spočívajúcu v negatívnych pocitom osamelosti, smútku, izolácie, a preto peňažná satisfakcia prichádza do úvahy. Súčasne je možné konštatovať, že uvedenú ujmu by ako závažnú vnímala každá fyzická osoba.

35. Súd má za to, že výška uplatnenej sa nemajetkovej ujmy v súvislosti so zásahom do súkromného a rodinného života nie je primeraná okolnostiam prípadu a jeho následkom, náhrada škody na zdraví za sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcu, teda vplyv dopravnej nehody na jeho pracovné zaradenie a s tým súvisiace nároky, nie sú predmetom tohto konania, súčasne bolo v konaní zistené, že účasť žalobcu na spoločenských aktivitách nie je úplne vylúčená resp. nemožná, ale obmedzená, teda za primeranú považoval sumu 3.000,- eur, ktorá výška peňažnej náhrady je predmetom voľnej úvahy súdu a primeranosť tejto nemajetkovej ujmy určil v uvedenej sume. V intenciách prejednávanej veci konajúci súd dospel k záveru, že primerané finančné zadosťučinenie za nemajetkovej ujmy v súkromnom a rodinnom živote predstavuje sumu 3.000,- eur, a preto žalovaných spoločne zaviazal k úhrade uvedenej sumy a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

36. Súd zamietol návrh žalovaného v 2. rade na doplnenie na vykonanie dôkazu súkromným znaleckým posudkom ohľadne spoluzavinenia žalobcu, a to z toho dôvodu, že vo veci je uplatňovaná koncentrácia konania v zmysle skôr účinného procesného predpisu a rovnako súd na pojednávaní konanom 07.11.2016 dal stranám možnosť na označenie ďalších dôkazov s tým, že boli poučení o sudcovskej koncentrácii konania, v ktorej lehote tento dôkaz označený ani predložený nebol. Naviac súd vykonanie uvedeného dôkazu nepovažoval za nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, keď výška priznanej náhrady nemajetkovej ujmy je úvahou súdu, ktorý pri stanovení jej výšky vychádza zo všetkých okolností prejednávanej veci, kedy zavinenie žalovaného v 1. rade vplýva jednak z predloženého trestného rozkazu ako aj zo znaleckého posudku znalca z odboru dopravy.

37. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 262 ods. 1 C. s. .p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p., keď v konaní úspešnému žalobcovi priznal voči žalovaným nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

38. Pri posudzovaní procesného úspechu vo veci súd dospel k záveru, že žalobcovi svedčí plný úspech, nakoľko rozhodovanie o priznanej výške nemajetkovej ujmy závisí výlučne od posúdenia súdu. Konajúci súd by pokladal za výsostne nespravodlivé, pokiaľ by len úvaha súdu mala byť posudzovaná ako neúspech žalobcu vo veci, čo by viedlo k tomu záveru, že v prejednávanej veci by, berúc do úvahy pomer výšky priznanej a výšky uplatnenej sumy, svedčal záveru o úspechu žalovaných. Žalobca však bol, posudzujúc právny základ uplatneného nároku vo veci plne úspešný (námietky žalovaných súd vyhodnotil ako nedôvodné), zamietnutie časti uplatneného nároku je tak len výsledkom úvahy súdu a nie procesným neúspechom žalobcu.

39. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením vydaným po právoplatnosti tohto rozsudku.